

UNA MICA DE TOT

Miquel Spa

miquelspa@regio7.cat

La sortida endavant de la Cerdanya

Amb la quimera olímpica una altra vegada al calaix molts poden pensar que el Pirineu entra en depressió. Sense un futur tant esperançador, amb tantes oportunitats de fer-se un lloc al món, ara la pobra població de les valls haurà de tornar a la rutina de poble. Pastures, ramats, esquí quan hi ha neu i turisme residencial d'àmbit estrictament nacional. El Govern i la Barcelona poderosa benpensant i millor negociant ha hagut d'idear una sortida endavant pel Pirineu. I sobre la taula es proposen ara projectes grandiloqüents, estratègies transversals per aconseguir una economia local pirinenca sostenible en ella mateixa com no s'ha fet fins ara. Es reuneixen els alcaldes de la Cerdanya i l'Alt Urgell i debaten els beneficis d'una nova línia de tren que connectarà Alp amb Bellver, la Seu i Andorra mentre l'actual R3 tarda tres ho-

res i mitja en portar un cerdà al cor de Barcelona. Mentre l'R3 sigui poc més que el Tren de la Bruixa, una línia pel divertiment dels que tenen un dia de festa, parlar de la nova connexió amb Andorra resulta ofensiu per al cerdà del carrer. Aquesta nova línia que l'any 2022 és un nou brindis al sol es comença a plantejar amb la connexió a Alp. Sorpren que Puigcerdà quedi fora del bucle. La capital de comarca on viu la meitat de la població. De manera que el traçat no permetria unir amb tren tampoc Puigcerdà amb Bellver, la segona població. Des de l'anomenat territori es veu la jugada molt estranya, com si de sobte la prioritat de Barcelona sigui més el servei a la població andorrana, que en seria la principal beneficiada perquè s'estalviaria una estona en el trajecte a Barcelona. El debat va be per fer bullir l'olla mentre el tren queda aturat a la Co-

llada. Paral·lelament el Govern també impulsa un procés participatiu per posar sobre la taula les principals necessitats del Pirineu i dissenyar la seva Agenda Estratègica mirant el 2030 quan els problemes de la Cerdanya i el Pirineu fa anys que estan ben definits. El Pirinenc no pot competir amb sou amb el segon resident i el turista de temporada i es queda fora del mercat de l'habitatge. Això ho saben a Barcelona, Puigcerdà i Vil·lec. No cal donar-hi gaire voltes marejant la perdiu. Si l'administració no intervé, i fa tard, la Cerdanya es convertirà en un ressort de luxe. Els treballadors viuran cada vegada més en habitacions compartides, ja ho estan fent pisters, professors i treballadors del turisme, per servir la burgesia barcelonina en els seus xalets de 600.000 euros amb patis sobre els prats que ja ningú no conrearà. Sembla apocalíptic. I ho és.